

”Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci? Iar Iisus i-a zis: Pentru ce Mă numești bun? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta. Iar el a zis: Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele. Auzind Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie. Iar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat. Și văzându-l întristat, Iisus a zis: Cât de greu vor intra cei ce au averi în împărăția lui Dumnezeu! Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mântuiască? Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu.”
(Luca 18, 18-27)

„Vrei să fii desăvârșit ?” - împlinește sfaturile! [...]

Aici tânărul, luat oarecum pe neașteptate, nu și-a dat seama Cine îl cheamă și la ce îl cheamă. N-a adâncit răspunsul Mântuitorului și a plecat întristat.

Mântuitorul, dând din cap, a văzut că era lipit cu inima de bogăție și n-a cugetat destul de adânc. Și a zis ucenicilor cuvântul acesta: „Cât de anevoie vor intra bogații în împărăția lui Dumnezeu” - gândindu-se la ispitele și primejdiile bogăției. Atunci au zis ucenicii: „Doamne, dar cine poate să se mântuiască ?” Era credința la cei vechi că bogații se pot mântui mai ușor, ca unii ce au miei și boi și pot aduce jertfe, pe când cei săraci n-au de unde aduce jertfe.

„Ceea ce la oameni e cu neputință, e cu putință la Dumnezeu!” Jertfele oamenilor nu pot să-i mântuiască, ci numai jertfa de pe Cruce a Mântuitorului ne este dată spre mântuire.

Înțelesul bogăției:

Nu sărăcia te mântuiește, nici bogăția nu te osândește; precum nici bogăția nu te mântuiește, nici sărăcia nu te osândește, ci cum ai sufletul tău și față de bogăție și față de sărăcie. Ești sărac și zorit cu gândul după avere, iată că nu te mântuiește sărăcia ta. Ești bogat, dar desăvârșit cu inima de bogăția ta, iată că nu te primejduiește bogăția ta. Cum stai cu sufletul și față de una și față de alta, de la asta atârna mântuirea sau osânda ta.

Iată împărați care s-au mântuit: sfântul împărat Constantin și maica sa, Elena; împărăteasa Irina; sfântul Ioan Gură de aur era de neam înalt și având bogăție; sfântul Vasile avea bogăție, dar avea inima dezlipită de ea și trăia ca și cum n-ar fi avut-o. Sfântul Vasile a întemeiat din averea sa primul spital.

Maica Domnului nu era o cerșetoare. Sfântul Marcu avea case în Ierusalim. Pescarii aveau oameni angajați.

Mai departe știm din predanie despre tânărul acela, că după Răstignirea Mântuitorului și după înviere, dovedindu-și dumnezeirea Sa, după înălțare și după Pogorârea Duhului Sfânt, a auzit și el despre toate acestea și abia atunci și-a dat seama cine era Cel cu care vorbea el și nu L-a înțeles. Iar când a văzut uciderea lui Ștefan și liniștea lui cerească, precum și propovăduirea pe față și fără nici o frică a Apostolilor, a venit acasă și s-a mărturisit creștin, lepădându-se de toate, așa cum îl sfătuisese Iisus.”

Părintele Arsenie Boca – Cuvinte vii

”Mântuitorul – Bunătatea dumnezeiască întrupată – atrage atenția cu tărie acestui dregător lumesc, care vedea în Iisus doar un om, un învățător, că Binele e în Cel Unic bun – Dumnezeu – și din acest unic Izvor al binelui ne adăpăm toți, și așa ne putem afla tot unitatea în bine și adevăr. În poruncile divine se află viața divină, viața de veci a Autorului lor: Dumnezeu cel viu. A păzi poruncile cu acea conștiință că în ele e prezent Cel Veșnic, înseamnă începutul ieșirii din lumea neascultării, a orgoliului narcisist, a păcatului, a morții, și a intra în lumina zilei celei neînserate a Împărăției lui Dumnezeu. Căci, dacă, spre pilda, cel ce ucide poartă în el deja sămânța morții, cel ce dă viața și salvează viața își descoperă arvuna vieții. Simțea o asemenea stare tânărul bogat? Nu cumva simțea, dulceața bogățiilor acestei lumi, îl ține în lumea celor ce se trec și pier? Intr-adevar, răspunsul lui: “Toate acestea le-am păzit din tinerețile mele” arată această lipsă tragică. Mântuitorul Insuși i-o aduce la cunoștință[...]

Ne-am pervertit într-atât conștiința, încât să se spună de către unii sărmani “filosofi” că “în intelect nu există nimic care să nu fi fost înainte de simțuri”. și cum prin simțurile din afară intră cele din afară, pieritoare, s-a și zis: “Moartea intră prin ferestre”, adică prin simțuri, care sunt ca niste ferestre zidite în trupul nostru, dar prin care ne-a fost dat sa primim, zidite toate faptele, spre Ziditorul lor. și ne aducem aici aminte de cuvântul spus de Dumnezeu unui suflet sfânt: “Lumea face atâta zgomot la urechile voastre, încât glasul Meu nu-L mai auziți”[...]

“Atunci cine poate să se mântuiască? Iisus a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”. Taină a iubirii dumnezeiești care ne cheamă mereu. A iubirii Lui, Care, în Hristos, a venit la noi în chipul robului, al săracului, al pelerinului, la ușile noastre, la durerile și lipsurile noastre, și ne spune: “Eu îți sunt inimii tale de toate: Eu îți sunt tată, Eu frate, Eu mire, Eu casă; Eu îți sunt hrănitor, Eu haină, Eu rădăcină, Eu temelie. Tot ce vrei aceea îți sunt. Ca să nu ai lipsă de nimic. Voi fi în slujba ta. Eu îți sunt și prieten, și oaspe, și cap, și frate, și sora, și mama. Îți sunt toate. Numai poartă-te sincer cu mine. Sărac făcutu-M-am pentru tine, pribeag; răstignitu-M-am pentru tine pe Cruce și am fost pus în mormant. Sus intervin pe lângă Tatăl pentru tine. Tu esti pentru Mine totul; și frate, și împreună moștenitor, și prieten, și mădular (al trupului Meu). Ce mai vrei încă?” (Sf. Ioan Gură de Aur). Amin.”

Părintele Constantin Galeriu - <http://www.crestinortodox.ro>

„Nici o slugă nu poate să slujească la doi stăpâni. Fiindcă sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui Mamona”

Sf. Apostol Luca

26 noiembrie - Sf. Stelian Paflagonul - Ocrotitorul pruncilor și al familiei creștine (sec.IV)

S-a născut la Adrianopolis, în provincia Paflagonia din Asia Mică (pe teritoriul Turciei de astăzi). Provenind dintr-o familie săracă, Stelian a fost nevoit să-și câștige singur existența. Însă ceva în adâncul sufletului îl îndemna să se retragă din lume și să-i slujească lui Dumnezeu. Cu toate că singurătatea îl atrăgea, Stelian nu s-a îndepărtat întru totul de societate, datorită dragostei lui pentru semenii. Într-o noapte, în timp ce se ruga, Stelian a simțit prezența lui Dumnezeu și a fost copleșit de slava Duhului Sfânt. Totul avea să se deslușească atunci când Stelian a întâlnit un copil bolnav, pe care încercând să-l consoleze, când și-a pus mâna peste creștetul lui, a simțit puterea lui Dumnezeu trecând prin mâna sa. Copilul și-a revenit imediat și, de atunci înainte, Stelian simțea orice suferință sufletească de la mare distanță.

Stelian s-a dovedit a fi și un învățător erudit. Familii își încredințau copiii lui Stelian spre a fi călăuziți către Dumnezeu. Și probabil că acesta a constituit primul centru social, unde mamele își puteau lăsa copiii, în timp ce se ocupau de alte treburi casnice.

Sfinte Moaște ale Sfântului Stelian se păstrează la Biserica Sf. Stelian - Lucaci din București (str. Logofăt Udriște nr. 6-8), unde se află din anul 1736, fiind dăruite acestei biserici de către Mitropolitul Ștefan al Țării Românești, ctitorul acesteia.

Fragmente ale moaștelor Sfântului mai sunt și la Biserica Mihai-Vodă și la Biserica Icoanei din București.

30 noiembrie - Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat († 60 d.Hr)

S-a născut în Betsaida Galileii, localitate situată pe țărmul Lacului Ghenizaret, în nordul Țării Sfinte. Din Sfânta Scriptura aflăm ca era fratele lui Simon Petru. Amândoi au fost pescari, alături de tatăl lor.

Sfântul Andrei, înainte de a deveni ucenic al lui Hristos, a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul. Dorința de a-L urma pe Hristos se naște în el, în momentul în care Sfântul Ioan rostește cuvintele: "Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică pacatul lumii" (Ioan 1, 29). Însă, chemarea sa la apostolie se face mai târziu și este relatată de Sfântul Evanghelist Matei: "Pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numeste Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Si le-a zis: "Veniti după Mine și va voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El" (Matei 4, 18-20).

Scriptura îl descoperă pe Andrei la înmultirea pâinilor și a peștilor (Ioan 6, 8-9) și după învierea lui Lazăr când, împreună cu Filip, îi spune lui Hristos că niste elini, veniți în Ierusalim cu prilejul sărbătoririi Pastelui iudaic, doresc să-L vadă (Ioan 12, 20 - 22).

Sfântul Apostol Andrei a fost primul propovăduitor al Evangheliei la geto-daci. În Istoria bisericească, Eusebiu de Cezareea (+ 339/340) afirmă: "Sfintii Apostoli ai Mântuitorului, precum și ucenicii lor, s-au împrăștiat în toată lumea locuită pe atunci. După tradiție, lui Toma i-au căzut sortii să meargă în Partia, lui Andrei în Scitia, lui Ioan în Asia". Sfântul Andrei a murit ca martir la Patras, pe o cruce în forma de X.

Pe la anul 350 împăratul Constanțiu al II-lea (fiul lui Constantin cel Mare) duce moaștele sfântului Andrei la Constantinopol și le așază în Biserica Apostolilor. Acestea se păstrează întregi până în jurul anului 850, când împăratul bizantin Vasile I Macedoneanul înapoiază capul sfântului Andrei locuitorilor din Patras. În anul 1208, în timpul Cruciadei a patra, moaștele au ajuns la Amalfi, în apropiere de Napoli, fiind păstrate în domul San Andrea. În 1462 au fost duse la Roma, din cauza pericolului turcesc. În secolul al XV-lea Papa Pius al II-lea a mutat moaștele sfântului Andrei în catedrala Sfântul Petru de la Roma. În anul 1964 capul sfântului Andrei a fost înapoiat bisericii din Patras.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 1995 ca sărbătoarea Sfântului Andrei să fie însemnată cu cruce roșie în calendarul bisericesc, iar în anul 1997 Sfântul Andrei a fost proclamat "Ocrotitorul României". Ziua de 30 noiembrie a fost declarată sărbătoare bisericească națională.

Programul săptămânii 25 noiembrie 2012 – 2 decembrie 2012

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 25 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor)
Duminică 25 noiembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Ticu-Constantin BUTĂ
Luni 26 noiembrie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Ticu-Constantin BUTĂ
Miercuri 28 noiembrie	9 - 10	- Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu-Constantin BUTĂ
Joi 29 noiembrie	17 - 19	- Vecernia și acatistul Sf.Ap.Andrei
Vineri 30 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf.Apostol Andrei, cel întâi chemat)
Vineri 30 noiembrie	17 - 18	- Slujba Acatistului - Pr.Ticu-Constantin BUTĂ
Sâmbătă 1 decembrie	8 - 12	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă 1 decembrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 30-a după Rusalii - Pr.Dragoș MARINEAȚĂ
Duminică 2 decembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea orbului din Ierihon)
Duminică 2 decembrie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr.Dragoș MARINEAȚĂ

